

1905

9403520
216:0001935

Духовный вѣстникъ

ГРУЗИНСКАГО ЭКЗАРХАТА.

1-го сентября

№ 17

1905 года.

Подписная цѣна: на годъ—5 рублей съ пересылкою, на полгода—
2 руб. 50 коп., на 1 мѣсяць—40 коп.

Адресъ редакціи: Г. Тифлисъ. Зданіе Грузино-Имеретинской Сино-
дальной Конторы.

Высочайшія награды.

Государь Императоръ, согласно удостоенію Кавалерской Думы ордена св. Анны, въ 3-й день февраля 1905 г., Высочайше соизволилъ на награжденіе нижеслѣдующихъ лицъ духовнаго и свѣтскаго званія орденомъ св. Анны 3-й степени, за заслуги, въ ст. 459-й (Учр. орд. т. I Св. Зак. изд. 1892 г.) статута сего ордена изъясненныя въ пунктѣ 15: по Грузинскому Экзархату—Квацхутской Георгіевской церкви, Имеретинской епархіи, священника Матвѣя Гордезиани и Цхинвальской Богородичной церкви, Грузинской епархіи, священника Иродіона Окропиридзе.

ВЫСОЧАЙШИЙ МАНИФЕСТЪ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ,

Мы, Николай Второй,

Императоръ и Самодержецъ Все-
россійскій, Царь Польскій, Великій
Князь Финляндскій,

и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ всѣмъ Нашимъ вѣр-
нымъ подданнымъ:

Государство Россійское созида-
лось и крѣпло неразрывнымъ еди-
неніемъ Царя съ народомъ и народа
съ Царемъ. Согласіе и единеніе
Царя и народа великая нравствен-
ная сила, созидавшая Россію въ
теченіе вѣковъ, отстоявшая ее отъ
всякихъ бѣдъ и напастей, и является
донныѣ залогомъ ея единства, не-
зависимости и цѣлости, матеріаль-
наго благосостоянія и развитія ду-
ховнаго въ настоящемъ и будущемъ.

Въ Манифестѣ Нашемъ, данномъ
26-го февраля 1903 года, призывали
Мы къ тѣсному единенію всѣхъ
вѣрныхъ сыновъ Отечества для
усовершенствованія государствен-
наго порядка установленіемъ проч-
наго строя въ мѣстной жизни. И
тогда озабочивала Нашъ мысль о
согласованіи выборныхъ обществен-
ныхъ учреждений съ правитель-
ственными властями и объ искоре-
неніи разлада между ними, столь
пагубно отражающагося на пра-
вильномъ теченіи государственной
жизни. О семъ не переставали мы-
слить Самодержавные Цари, Наши
Предшественники.

Нынѣ настало время, слѣдуя бла-
гимъ начинаніямъ Ихъ, призвать

უმაღლესი მანიფესტი

წყალობითა ღვთისათა,

ჩვენ ნიკოლოზ მეორე,

იმპერატორი და თვითმპრობული სრუ-
ლიად რუსეთისა, მეფე პოლეთისა,
დიდი მთავარი ფინლანდიისა, და სხვა-
თა, და სხვათა, და სხვათა.

ვუცხადებთ ყველა ჩვენ ქვეშევრდომთ:
სახელმწიფო რუსეთისა შენდებოდა და
მტკიცდებოდა განუყოფელ ერთობით მე-
ფისა ხალხთან და ხალხისა მეფესთან. თან-
ხმობა და ერთობა მეფისა და ხალხისა
დიდი ზნეობრივი ძალა იყო, რომელიც
საუკუნოების განმავლობაში ჰქონდა რუ-
სეთისა და იფარავდა ყოველგვარ უბედუ-
რებისა და ხიფათისაგან. ეს ძალა დღემდე
თავმდებია ერთობისა, დამოუკიდებლობისა
და მთლიანობისა, ქანებრივ კეთილდღეო-
ბისა, სულიერად განვითარებისა როგორც
აწმყოსა, ისე მომავალში.

1903 წლის 26 თებერვალს გამოცე-
მულს მანიფესტში ჩვენ ვიწვევდით სახელ-
მწიფოს ერთგულ შვილთ, რომ სახელმწი-
ფო წესრიგის გასაუმჯობესებლად მჭიდროდ
შეეკავშირებულყავით. მაშინვე განვიზრა-
ხეთ დავგვეყარებინა თანხმობა არჩეულ
საზოგადოებრივ და მთავრობის დაწესებუ-
ლებათა შორის და მოგვეპოვა მათ შორის
შეუთანხმებლობა, რომელიც ეგოდენ ცუ-
დად მოქმედებს სახელმწიფო ცხოვრების
მიმდინარეობაზე. ამაზე მუდამ ოიქრობდენ
თვითმპყრობელნი მეფენი, ჩვენნი წინა-
პარნი.

დღეს დადგა დრო, მივიღოთ რა იმათ
კეთილ დაწყობილებათა, მოვიწვიოთ არ-
ჩეული კაცები მეფის რუსეთისა მუდამი
მონაწილეობისა და მოქმედებისათვის კა-
ნონის შედგენაში, რისთვის უმაღლეს სა-
ხელმწიფო დაწესებულებათა შევეუერთეთ
განსაკუთრებით საკანონმდებლო სათათბი-

выборныхъ людей отъ всей земли Русской къ постоянному и дѣятельному участію въ составленіи законовъ, включивъ для сего въ составъ высшихъ государственныхъ учреждений особое законосовѣщательное установленіе, коему предоставляется предварительная разработка и обсужденіе законодательныхъ предложеній и разсмотрѣніе росписи государственныхъ доходовъ и расходовъ.

Въ сихъ видахъ, сохраняя неприкосновеннымъ основной законъ Россійской Имперіи о существѣ Самодержавной Власти, признали Мы за благо учредить Государственную Думу и утвердили Положеніе о выборахъ въ Думу, распространивъ силу сихъ законовъ на все пространство Имперіи, съ тѣми лишь измѣненіями, кои будутъ признаны нужными для нѣкоторыхъ, находящихся въ особыхъ условіяхъ, ея окраинъ.

О порядкѣ участія въ Государственной Думѣ выборныхъ отъ Великаго Княжества Финляндскаго по вопросамъ общимъ для Имперіи и сего края узаконеній будетъ Нами указано особо.

Вмѣстѣ съ симъ повелѣли Мы Министру Внутреннихъ Дѣлъ безотлагательно представить Намъ къ утверженію правила о приведеніи въ дѣйствіе Положенія о выборахъ въ Государственную Думу, съ такимъ расчетомъ, чтобы члены отъ 50 губерній и области Войска Донскаго, могли явиться въ Думу не позднѣе половины января 1906 года.

Мы сохраняемъ всецѣло за Собою заботу о дальнѣйшемъ усовершенствованіи Учрежденія Государственной Думы, и когда жизнь сама

რო, რომელსაც მიენდობის წინასწარი დამუშავება და სჯა საკანონმდებლო მოსაზრებათა და გაშინჯვა სახელმწიფოს შესავალ—გასაგლის აღრიცხვისა.

ხელუხლებლად დარჩება რა რუსეთის იმპერიის ძირითადი კანონი თვითმპყრობელობის შესახებ, ჩვენ საკეთილთ ვცანით დაწესდეს სახელმწიფო სათათბირო, ამისათვის უკვე დავამტკიცეთ დებულება არჩევებისა სათათბიროში, ამ ახალ კანონს ძალა აქვს მთელის იმპერიისათვის იმ მიკროედის ცვლილებით, რომელიც საჭიროდ იქნება ცნობილი ზოგიერთა განაპირა ადგილებისათვის.

წესრიგი ფინლიანდიის წარმომადგენელთა მონაწილეობისა სათათბიროში და საკითხების გარჩევის დროს, რომელიც საერთო იქნება მთელის იმპერიისა და ფინლიანდიისათვის, ჩვენ მიერ ცალკე იქნება აღნიშნული.

ერთად ამასთანავე შინაგან საქმეთა მინისტრს ვუბრძანებთ, დაუყოვნებლივ წარმოგიდგინოს დასამტკიცებლად წესდება არჩევების შესახებ სახელმწიფო სათათბიროში იმ მოსაზრებით, რომ 50 გუბერნიის და დონის ოლქის წევრნი სახელმწიფო სათათბიროში გამოცხადდნენ არა უგვიანეს 1906 წლის იანვრის ნახევრისა.

ჩვენ ვიტოვებთ უფლებას სახელმწიფო სათათბიროს დაწესებულებათა გასაუმჯობესებლად, და როდესაც თვით ცხოვრება დაგვანახევებს იმ ცვლილებათა საჭიროებასა, რომელიც საესებით დააკმაყოფილებს თანამედროვე მოთხოვნილებას და სახელმწიფოს კეთილდღეობას, არ დავაყოვნებთ ამ საგნის შესახებ საჭირო ბრძანების გამოცემასა.

გვრწამს, რომ ხალხის რწმუნებით შემოსილნი აღრჩეულნი, რომელთაც ამ ეამად ვიწვევთ მთავრობასთან ერთად საკანონმდებლო საქმისათვის, დაუმტკიცებენ მთელს რუსეთსა, რომ ისინი ღირსნი არიან ხელმწიფოს ნდობისა და სახელმწიფოს სხვა დაწესებულებებსა და მოხელეებთან ერთად თანაბრად გაგიწევენ დანმარებასა

უკაჯეტ ნობხოდიმოსტ თბბხ იზმბნიეი ვბ ეი უბრეჟდენიბ, კოი უდოვლეთვორიბი ბი ვიოლიბ ნობრებნოსთამბ ვრემენი ი ბლავუ გოსუდარსთენოუმუ, ნე პრემინემბ დატ პო სემუ პრედმეთუ სოთვბწთვსთენიბ ვბ სვოე ვრემეი უკაზანიბ.

პიტაემბ უვბრენოსტ, ბო იზბრანიბ დოვბრემბ ვსეო ნასელენიბ ლოდი, პრიზმვაემე ნინბ კბ სოვმბწნოი ზაკონდატელნოი რაბოტბ სბ პრავიტელსთვომბ, პოკაჟუტ სები პრედბ ვსეი როსსიეი დოსთბინიბი თოგო ცარსკაგო დოვბრია, კოიმბ ინი პრიზვანი კბ სემუ ველიკოუმუ დბლუ, ი ვბ პოლნომბ სოგლასი სბ პრობიბი გოსუდარსთენიბი უსთანოვლენიბი ი სბ ვლასთიბი, ითბ ნასბ პოსთავლენიბი, იკაჟუტ ნამბ პოლესნოე ი რევნოსთნოე სოდბწივსთიე ვბ ტრუდაბ ნაშიბხ ნა ბლავო იბბეი ნაშიეი მატერი როსსიეი, კბ უთვრჟდენიე იბნოსთვბ, ბეოპასნოსთი ი ველიბია გოსუდარსთენა ი ნაროდნაგო პორიბკა ი ბლავოგდენსთიბი.

პრიზვავა ბლავოსლოენიე გოსპოდნე ნა ტრუდი უბრეჟდაემაგო ნამი გოსუდარსთენნათო უსთანოვლენიბ, მი სბ ნეპოკოლესბიმოუ ვბროუ ვბ მილოსთე ბოჟიუ ი ვბ ნეპრელოჟნოსთე ველიკიბხ ისთორიბსკიბხ სუდებბ, პრედოპრედბლენნიბხ ბოჟესთვენნიბხ პრომისლომბ დოროგოუმუ ნაშიემუ იბბეისთვბ, თვრდო უპოვამემბ, ბო სბ პომოსთბიე ვსემოგუბბაგო ბოგა ი იბნოდუბსთნიბი უსთიბიბი ვსბბხ სვოიბხ სბნოვბ როსსიეი ვბიბდეთ სბ თორჟესთვომბ იზბ პოსთიგშიბხ ეე ნინბ თბჟკიბხ ისპბტანიბ ი ვოზროდბტბ ვბ ზაპესბატლბნიბხ თბსბბელბწთნეო ეი ისთორიეი მოგუბსთვბ, ველიბია ი სლავბ.

დანიბ ვბ პეტერგოფბ, ვბ 6-იბ დენბ ავგუსთა, ვბ დბბო ითბ როჟდესთვბა ბრბსთოვბ თბსბბა დევბთსოთბ პბთოე, ცარსთოვანიბ ჟე ნაშიეგო ვბ იბნინბცატოე.

ნა პოდლინნომბ სობსთენოუი ეგო ველიბესთვბა რუკოუ პოდპისანო:

«**ნიკოლაი**».

მთელის რუსეთის საკეთილდღეოდ ერთობის, უშიშროებისა, სახალხო წესრიგის და სახელმწიფოს კეთილდღეობის დასამყარებლად.

ვევედრებით რა უფალსა აკურთხოს შრომანი განზრახულ სახელმწიფო დაწესებულებისა. ჩვენ მტკიცეთ გვრწამს, რომ ყოვლად შემძლებელის ღვთის დახმარებით და სახელმწიფოს შვილთა საერთო მეცადინეობით, რუსეთი ძლევამოსილი გამოვა დღევანდელ განსაცდელისაგან, ხელახლა ამალღება და გაძლიერდება“.

ბოძებულთა პეტერგოფში აგვისტოს 6 დღესა წელსა ჩრისტეს დაბადებილ 1905-სა, ხოლო მეფობისა ჩვენისა მეტერთმეტესა წელსა.

ნამდვილზე მისის იმპერატორებითი უდიდებულესობის ხელით აწერია:

„**ნიკოლოზი**“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ СВЯТѢЙШАГО СВНОДА,

დადგენილება უწმინდესი სინოდი ლისა

отъ 6-го августа 1905 года за № 129,
по Высочайшему Манифесту объ уч-
режденіи Государственной Думы.

სახელმწიფო სათათბიროს დაწესების
შესახებ უმაღლესი მანიფესტის გამო,
1905 წლის აგვისტოს 6 № 129-ითა.

По указу Его Императорскаго Величества, Святѣйшій Правительствующій Синодъ слушали: вѣдѣніе Правительствующаго Сената съ препровожденіемъ, для повсемѣстнаго обнародованія, экземпляра Высочайшаго Манифеста, состоявшагося въ 6.й день сего августа, объ учрежденіи Государственной Думы и Положенія о выборахъ въ Государственную Думу. Приказали: Напечатать Высочайшій Его Императорскаго Величества Манифестъ и названное Положеніе, особымъ прибавленіемъ, въ № 32-мъ журнала „Церковныя Вѣдомости“, предписать подлежащимъ учреждениямъ и лицамъ духовнаго вѣдомства, чтобы означенный Высочайшій Манифестъ былъ прочитанъ во всѣхъ церквахъ Россійской Имперіи въ первый, по полученіи № 32 „Церковныхъ Вѣдомостей“, воскресный или праздничный день по окончаніи Божественной литургіи и чтобы непосредственно за прочтеніемъ Манифеста совершенно было торжественное Господу Богу молебствіе съ колѣнопреклоненіемъ о здравіи и благоденствіи Его Величества, Всемилостивѣйшаго Государя Императора Николая Александровича, непрестанными царственными трудами ведущаго своихъ подданныхъ ко благу возлюбленнаго нашего отечества.

უკანსამებრ მისი იმპერატორებითი უდიდებულესობისა უწმინდესმა სინოდმა მოისმინეს: უმართებელის სენატის უწყება საყოველთაო განსაცხადებლად უმაღლესის მანიფესტისა, რომელიც გამოიცა აგვისტოს 6 დღესა, სახელმწიფო სათათბიროს დაწესების შესახებ, და დებულება აღრჩევისა სახელმწიფო სათათბიროში, ბრძანეს: დაიბეჭდოს მისი იმპერატორებითი უდიდებულესობის უმაღლესი მანიფესტი და ხსენებული დებულება, საკუთარ დამატებად ჟურნალ „ცერკოვნი ვედომოსტების“ № 32-ში, მიეწეროს ჯეროვან დაწესებულებებს და სასულიერო უწყების პირთა, რომ უმაღლესი მანიფესტი წაკითხულ იქნას რუსეთის იმპერიის ყველა ეკლესიებში № 32-ის მიღების პირველსავე კვირა ან უკმე დღესა სამღვთო ლიტურგიის შემდეგ, ხოლო მაშინვე წირვის შემდეგ გადახდით იქნეს მუხლმოდრეკით სამადლობელი პარაკლისი დღევრძელობისათვის მისი უდიდებულესობის, უმოწყალების ხელმწიფის იმპერატორის ნიკოლოზ ალექსანდრეს ძისა, რომელსაც განუწყვეტელის მეფური შრომით მიჰყავს ქვეშევრდომნი თვისნი ჩვენის საყვარლის მამულის კეთილდღეობისაკენ.

Опредѣленія Святѣйшаго Синода.

1. Отъ 3—9 іюня 1905 г. за № 2795, постановлено: разъяснить совѣтамъ епархіальныхъ женскихъ училищъ, что примѣнительно къ § 64 (примѣчаніе) устава женскихъ училищъ духовнаго вѣдомства, при обсужденіи въ совѣтѣ епархіальнаго женскаго училища учебно-воспитательныхъ дѣлъ, могутъ быть приглашаемы начальницей училища въ засѣданіе совѣта и училищныя воспитательницы съ правомъ совѣщательнаго голоса.

2. Отъ 1—9 іюня 1905 г. за № 2743, помощникъ смотрителя Горійскаго духовнаго училища іеромонахъ Пирръ назначенъ на должность настоятеля Моцаметскаго необщежительнаго монастыря, Имеретинской епархіи, съ увольненіемъ отъ духовно-учебной службы.

3. Отъ 3—17 іюня 1905 г. за № 2874, постановлено: распространить дѣйствіе Высочайше утвержденнаго 20-го ноября 1898 г. опредѣленія Святѣйшаго Синода о производствѣ пенсіи за духовно-учебную службу лицамъ духовнаго сана, поступившимъ на епархіальную службу съ жалованіемъ изъ казны, и на лицъ духовнаго сана, поступающихъ на службу по вѣдомству протопресвитера военнаго и морскаго духовенства.

4. Отъ 6 іюля 1905 г. за № 3360, постановлено: ректора Александровской Миссіонерской семинаріи архимандрита Григорія перемѣстить на такую же должность въ Тифлисскую духовную семинарію.

Приказомъ Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, отъ 10 іюля 1905 г. за № 28, причисляется помощникъ инспектора Тифлисской духовной семинаріи, не имѣющій чина, кандидатъ богословія Ракинъ—къ Канцеляріи Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода сверхъ штата, съ увольненіемъ отъ занимаемой имъ должности (съ 7 іюля 1905 г.).

**Въ официальной части „Церковныхъ Вѣдомостей“
за сей 1905 годъ напечатаны:**

Въ № 25: 1) Извлеченіе изъ особаго журнала Комитета Министровъ 22-го февраля и 1-го марта 1904 года о порядкахъ выполненія пункта ше-

стого Высочайшаго Указа 12-го декабря 1904 года, по вопросамъ, касающимся инославныхъ и иновѣрныхъ исповѣданій.

2) Извлеченіе изъ особаго журнала Комитета Министровъ 10-го мая 1905 года по выполнению пункта шестого Именнаго Высочайшаго Указа 12-го декабря 1904 года.

Въ № 30: 1) Высочайшее повелѣніе объ измѣненіи порядка назначенія пенсіи лицамъ православнаго военнаго духовенства и ихъ семействамъ.

2) Отъ Училищнаго Совѣта при Святѣйшемъ Синодѣ о представленіи предметовъ на постоянную церковно-школьную выставку при Статистическомъ Отдѣлѣ Синодальнаго Училищнаго Совѣта.

По поводу происходящихъ въ нѣкоторыхъ мѣстностяхъ Россіи волненій и беспорядковъ, нарушающихъ правильное теченіе общественной жизни, къ Оберъ-Прокурору Св. Синода поступилъ для представленія Его Императорскому Величеству, слѣдующій всеподданнѣйшій адресъ прихожанъ 2-й миссіонерской г. Тифлиса церкви:

„Великому Самодержцу Русской земли, Благочестивѣйшему Государю Императору Николаю Александровичу.

Благочестивѣйшій Государь!

Съ чувствомъ глубокой радости выслушали мы прочитанный въ нашемъ Казанскомъ храмѣ 20-го февраля Твой всемилостивѣйшій манифестъ отъ 18 февраля сего года.

Твое царское слово давно нами ожидалось.

Измученные военными недугами и внутренними волненіями, но переносящіе ихъ съ добрымъ христіанскимъ мужествомъ, мы молили Бога, чтобы Твое Царское сердце, въ рукахъ Божіихъ находящееся, ободрило и укрѣпило насъ въ тяжкую годину Божіихъ испытаній.

И слово Твое раздалось въ слухъ всего міра.

Громко Ты, Божій помазанникъ, заявляешь о Твоей непреклонной рѣшимости сохранить въ русской землѣ исконныя, дорогія каждому русскому сердцу, начала истиннаго Самодержавія. Твердо Ты напоминаешь всѣмъ намъ нашъ долгъ службы, наши священныя обязанности вѣрности Престолу и Отечеству, призываешь всѣхъ насъ къ благомыслию.

И не обманется Твое Царское сердце.

Звучный откликъ находятъ Твое царское слово въ сердцахъ Твоихъ истинныхъ вѣрноподанныхъ,—они благословляютъ Твой призывъ „къ духовному содѣйствію Тебѣ словомъ и дѣломъ во святомъ и великомъ подвигѣ одолѣнія упорнаго врага вѣшняго, въ искорененіи въ землѣ русской—крамолы и въ разумномъ противодѣйствіи смутѣ внутренней“.

Узнали мы еще разъ изъ Твоего царскаго слова о Твоей рѣшимости довести до должнаго конца чрезъ доблестнѣйшихъ нашихъ братьевъ—подвижниковъ арміи и флота, кровопролитную войну съ вѣроломными японцами, получить въ долготу вѣковъ господство на водахъ Тихаго океана.

Да умолкнуть же послѣ Твоего твердаго слова голоса малодушныхъ, желающихъ преждевременнаго—и потому безславнаго—для Россіи мира съ кичливымъ врагомъ.

Благочестивѣйшій Государь!

Мы—крупца Твоего многомилліоннаго народа, но въ нашихъ сердцахъ непрестанно горитъ молитвенный жаръ о небесной помощи Тебѣ въ Твоемъ великомъ Царственномъ подвигѣ въ борьбѣ съ врагомъ внѣшнимъ и врагами внутренними. Ты—нашъ Самодержецъ Крестоносный, и ваши силы, наше имущество и наша жизнь въ Твоихъ рукахъ, Государь.

Рожденные и воспитанные въ вѣдрахъ святой Церкви православной, дающей Россіи твердость въ перенесеніи всякихъ временныхъ невзгодъ, мы вѣримъ, по слову Пророка, что „больше съ нами, нежели съ ними“ (4 Царств. 6, 16).

Съ нами сонмъ угодниковъ Божіихъ, въ землѣ русской просіявшихъ, съ нами небесныя воинства; съ нами непобѣдимая сила Креста Христова, съ нами Матерь Божія: этою великою силою небесною всегда наша Русь мощна и врагамъ страшна; этою великою силою хранится надъ Россією милость Божія, никогда Русской земли до конца не оставляющая.

Съ Тобою, Государь, мы вѣримъ, что смириетъ Господь Россію по своему правосудію, чтобы, смиривши, превозвести насъ, дать намъ радость, какъ плодъ нашей пламенной и сердечной молитвы.

Смирившись, увидимъ мы нашего упornaго врага поверженнымъ, наше доблестное Христолюбивое воинство возвращающимся съ новою громкою боевою славою; увидимъ мы, милостію Божіею, миръ и безмятежіе на землѣ нашей.

Да поможетъ же Тебѣ, нашъ Государь,—Господь сломить силу вражескую и совершить возрожденіе земли русской на вѣковыхъ нашихъ истинныхъ началахъ Православія, Самодержавія и народности.

А мы, Великій Государь и Самодержецъ нашъ, до конца живота своего Твои усердные Богомольцы и вѣроподанные“ (слѣдуютъ подписи).

На всеподданнѣйшемъ докладѣ дѣйствительнаго тайнаго совѣтника К. П. Побѣдоносцева съ представленіемъ вышеупомянутаго адреса Государю Императору благоугодно было, въ 16-й день іюня текущаго года, собственноручно начертать: „Искренно благодарю всѣхъ“.

Распоряженія Грузинскаго Епархіального Начальства.

Опредѣлены на мѣста: діаконъ Карскаго собора Стилианъ Григоріевъ рукоположенъ во священника къ Лаль-Оглинскому приходу, 30 іюля; сынъ священника Иванъ Бакурадзе—и. д. псаломщика къ Ананурскому приходу, 31 іюля; окончившій курсъ двухкласснаго училища Василій Кайшаури—и. д. псаломщика въ Ордубатъ, 5 августа; діаконъ Мухранской Св. Кетеваны церкви Шіо Ревазовъ—на штатное діаконское мѣсто къ Мухранской Богородичной церкви, 8 августа; дворянинъ Аналій Ананьевъ—и. д. псаломщика въ Канобскій приходъ, 9 августа; заштатный псаломщикъ Георгій Досмишвили—и. д. псаломщика въ Лутхубскій приходъ, 22 августа; священникъ-учитель Ахалцихской церковно-приходской школы Василій Коптоновъ—на священническое мѣсто въ Саройскій приходъ, 24 августа; и. д. псаломщика Голицынскаго прихода Иванъ Рыпалевъ утвержденъ въ должности псаломщика, 25 августа.

Перемѣщены: псаломщикъ Луртхубскаго прихода Григорій Давитура—въ Амилахвиантъ-Карскій приходъ, 9 августа; священникъ Бѣлокочинскаго прихода Ниль Бороздинскій перемѣщенъ на службу въ Тверскую епархію, 10 августа; псаломщикъ Амилахвиантъ-Карскаго прихода Павелъ Зедгинидзе, за смертію, исключенъ изъ списковъ, 9 августа; псаломщикъ Кульпинскаго прихода Эрастъ Пхаладзе уволенъ за штатъ, 26 августа.

Награждены: протоіерей Бакинской портовой церкви Викторъ Вознесенскій награжденъ палицею, 5 іюня; священники—Аристархъ Θεохари и Давидъ Утіевъ возведены въ санъ протоіерея, 5 іюня.

Преподано благословеніе и благодарность:

Служащимъ и рабочимъ въ Балахано-Сабунчинскихъ нефтяныхъ промыслахъ—за пожертвованія въ пользу мѣстной церкви.

Тифлисскому гражданину Николаю Пиленко—за пожертвованія въ пользу Балахано-Сабунчинской церкви.

Женѣ врача Карскаго бригады Валентинѣ Н. Гуминской—за пожертвованія въ пользу Кульпинскаго молитвеннаго дома.

ВТОРОЙ ОТЧЕТЪ

Общества для распространенія Св. Писанія въ
Россіи.

О бесплатной раздачѣ Слова Божія находящимся
на войнѣ, раненымъ и больнымъ, а также взя-
тымъ въ плѣнъ чинамъ русской арміи.

Съ 1-го Января по 1 Юля 1905 года.

Къ 1-му Января 1905 г. оставалось 2 р. 12 к.

Къ тому поступило въ кассу Общества: отъ Бенкогенова
свящ. о. В. 2 р., Боголюбова Н. П. 5 р., Боголюбовой Н. И. 5
р., Бураго С. А. 2 р., Вершинина В. Ѳ. 5 р., Воронова А. П.
3 р., Головина А. Е. 3 р., Головина свящ. о. Н. (собрано) 25
р., Гремячинскаго свящ. о. Д. 2 р., Долгановой Э. К. 4 р., Дол-
ганова Ю. Ю. 3 р., заведенія искусственныхъ минеральныхъ
водъ въ Александровскомъ паркѣ 5 р., Куденкова П. А. 3 р.,
Куртукова А. П. 3 р., Лещинской, М. М. 12 р. 50 к., Максимов-
скаго М. С. 25 р., Михайловскаго свящ. о. В. (отъ разн. лицъ)
4 р. 91 к., Небольсиной М. В. (въ память неизвѣстной) 1 р.,
неизвѣстнаго (черезъ А. М. Максимовскаго) 5 р., неизвѣстнаго 3
р., неизвѣстнаго 10 к., Руднева свящ. о. А. (собрано по книж-
кѣ и кружкѣ Общества) 20 р., Садикова свящ. о. В. 2 р., Собо-
лева Д. И. (въ память усопшаго Александра) 25 р., Тернера
Ѳ. Г. 10 р., Трусовой, Е. М. 3 р., Филиппова П. А. 5 р., Фро-
ловой А. (въ память усопшаго Іоакима черезъ Асташкина) 2 р.,
Чудецкаго свящ. о. В. 1 р., Шмигельскаго прот. о. П. (и прихо-
жанъ) 12 р. и перечислено изъ фонда для бесплатной раздачи св.
книгъ въ память усопшихъ членовъ 74 р. 275 р. 51 к.

Итого 277 р. 63 к.

Отослано св. книгъ больнымъ и раненымъ воинамъ въ Мо-
сковскій лазаретъ 10 экз. на 4 р. 50 к.

Роздано больнымъ и раненымъ въ Петербургѣ
. 100 экз. на 45 р. —

Отослано св. книгъ больнымъ и раненымъ въ г. Фридрих-
сгамъ 180 экз. на 34 р. 50 к.

Передано тремъ лицамъ св. книгъ для раздачи ихъ больнымъ
и раненымъ въ Петербургскихъ лазаретахъ . . . 63 экз. на . . . 10 р. 44 к.

Отослано въ дѣйствующую армію въ 10-й Армейск. корпусъ	630 экз. на	99 р. —
Отослано въ дѣйствующую армію по просьбамъ трюихъ нижнихъ чиновъ	3 экз. на	1 р. 90 к.
Отослано въ Токио русскимъ военно-плѣннымъ офицерамъ и нижнимъ чинамъ	228 экз. на	49 р. 50 к.
Всего роздано	1214 экз. на	244 р. 84 к.

Къ 1-му Юля оставалось на раздачу св. книгъ 32 р. 79 к.

Раздавались и посылались преимущественно Новые Заветы; въ нѣкоторыхъ случаяхъ давались Библии, Псалтири и Евангелія-брошюры.

Нынѣ Правленіе Общества для распространенія Св. Писанія въ Россіи вновь обращается съ усердною просьбою о пожертвованіяхъ на безплатную раздачу Слова Божія находящимся на войнѣ раненымъ и больнымъ, а также взятымъ въ плѣнъ чинамъ нашей арміи. На ряду съ оказываемою имъ матеріальною помощію не слѣдуетъ забывать ихъ духовныхъ нуждъ. Этою мыслью и руководствуется Общество, стремясь дать борцамъ за родину Слово Бога Живаго.

Пожертвованія съ благодарностью принимаются ежедневно, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, отъ 10 час. утра до 4 час. пополудни, въ Правленіи Общества: С.-Петербургъ, Васильевскій островъ, 1-я линія, д. кв. 5.